

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
81 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2021

Наукове видання

Збірник тез доповідей 81 наукової конференції викладачів академії
27 – 30 квітня 2021 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 14 від 27-29.04.2021 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії: Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., проф.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

3. Здатність до вдосконалення найкращих виборів в конкретній ситуації і в житті в цілому.

4. Здатність не тільки виражати себе, слухати іншу людину, а й брати участь у співтворчості з іншою людиною.

5. Почуття свободи, життя «відповідно до самого себе» як стан усвідомлення і слідування своїм головним інтересам і найкращого вибору в ситуації.

6. Відчуття власної дієздатності – «я можу».

7. Соціальний інтерес або соціальне почуття (в термінології А. Адлера), тобто зацікавлене врахування інтересів, думок, потреб і почуттів інших людей, постійна увага до того, що поруч – живі люди.

8. Стан стійкості, стабільності, визначеності в житті і оптимістичний, життєрадісний настрій як інтегральний наслідок всіх перерахованих вище якостей і властивостей психологічно здорової особистості. Цей стан не варто плутати зі станом ригідності. Навпаки, це стан гнучкого, але стійкого балансу в динамічному, зі значним ступенем невизначеності, життєвому світі.

Розглядаючи поняття психологічного здоров'я в єдності біологічного (фізичного, фізіологічного), психічного і соціального, можна стверджувати, що психологічне здоров'я передбачає стійке, адаптивне функціонування людини на вітальному, соціальному і екзистенціальному рівнях життєдіяльності.

Однією з форм роботи по формуванню і розвитку психологічного здоров'я молодих людей може бути участь в соціально-психологічних і особистісних тренінгах, спрямованих на актуалізацію резервних можливостей і розвитку соціально-психологічних компетенцій. На тренінгах «розвиток впевненої поведінки», «розвиток життєстійкості», «розвиток комунікативних навичок», «вчимося жити в мирі та злагоді» молоді люди мають можливість вивчати власні ресурси, отримати знання з особистісного саморозвитку та формувати соціально-психологічні вміння та навички. Такі тренінги сприяють формуванню соціально-психологічних компетенцій, що є умовою розвитку психологічного здоров'я молодих людей.

СОЦІАЛЬНА ДОВІРА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ

**Черняк Г.А., кандидат історичних наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Актуальність теми пов'язана з гострою необхідністю пошуку ролі підприємництва в сучасному українському суспільстві, в забезпеченні відносної економічної стабільності і в формуванні соціальної довіри.

Соціальна довіра – це очікування надійності від інших індивідів, не пов'язане з якоюсь конкретною поведінкою в певній ситуації. Очікування містять передбачуваний результат взаємодії, оцінку його наслідків [2, с. 115].

Різними авторами зазвичай розглядаються два аспекти довіри – особистісний і суспільний – і підкреслюється, що соціальна довіра є одним з факторів, що підтримує стійкість і інтегрованість суспільства, конструює горизонтальні і вертикальні суспільні відносини [3, с. 80].

Довіра і підприємництво – два багатогранних феномена. Соціальну довіру підприємству або бізнесу, на наш погляд, можна розглядати як інститут, який розвивається, активно впливає на формування нових цінностей і норм українського соціуму.

Так, не дивлячись на введені карантинні заходи, падіння промислового виробництва і валового внутрішнього продукту, в Україні продовжують реєструватися нові підприємства

і підприємці. Більш того, їх кількість продовжує зростати, хоча динаміка все-таки трохи сповільнилася. Якщо в 2019 році, за даними аналітичної системи You Control, кількість суб'єктів господарювання збільшилася на 2,5 %, а підприємців – на 1,6 %, то в першому півріччі 2020-го число суб'єктів господарювання, так само як і підприємців, зросло трохи більше ніж на 1 %. Так, з 2019 року почали будівництво завод з виробництва тваринних білків та кормових домішок (Львівська область). В цей же рік було завершено будівництво та запущено в роботу на Миколаївщині завод з сушіння овочів та розпочало виробництво томатного порошку. З 2020 року в Україні планує побудувати три заводи повного циклу по переробці відходів тваринництва з двома чергами в кожному. Будівництво першого такого заводу по виготовленню високопротеїнових кормових добавок та тваринних жирів почалося в лютому 2020 року [1]. Іншими словами, погіршення економічної ситуації в країні несуттєво вплинуло на рішення відкрити в Україні свій бізнес.

Сьогодні в сфері підприємництва працює значна кількість громадян, як власників, так і співробітників фірм. Саме вони виступають ключовим елементом соціальної орієнтації ринкової економіки, набуваючи актуальність в контексті сучасних тенденцій розвитку українського суспільства. Працівники інших сфер, а також інші категорії громадян постійно беруть участь у взаємодіях з представниками комерційного сектора: в якості клієнтів, контрагентів, партнерів. Згуртованість українського суспільства залежить, в тому числі, від процесу довіри всередині колективів організацій, між підприємцями, суспільством і державою, між самими підприємцями в процесі повсякденних взаємодій. Тому, соціальна довіра виступає найважливішим фактором та ключовим параметром підприємництва. Перетин суті підприємництва і довіри надають ефективності трудової діяльності колективів і вибудовування партнерських відносин в підприємницькому середовищі.

Довіра, як наукова категорія, протягом багатьох років привертає значну увагу дослідників соціальних, економічних, культурологічних наук, розглядається в різних контекстах. З теоретичної точки зору дана тема важлива тому, що саме з аналізу відносин між найманими працівниками і роботодавцями беруть свій початок багато соціологічні теорії. Крім того, тематика підприємництва справедливо пов'язується з ризиком і невизначеністю: людина і суспільство існують в умовах наростаючої кількості ризиків, які порушують соціальну стабільність, в тому числі і в сфері підприємництва. Однак в цій же сфері навіть в умовах протиріччя інтересів найбільш неприродно проявляється проблема консенсусу, виникають підстави для обговорення соціальної інтеграції та довіри.

У зв'язку з цим існує необхідність осмислення наявних наукових підходів, визначення можливостей застосування соціологічних теорій в рамках української специфіки. Потрібно пошук нових функцій інституту підприємництва з урахуванням суперечливості процесу його формування.

У соціальному аспекті дана тема важлива з точки зору неоднозначності ролі довіри в підприємницькому середовищі для різних рівнів соціальної взаємодії. Функції довіри не тотожні функціям довіри на мікрорівні, і в цьому сенсі актуально розгляд моделей соціальної довіри. Таким чином, сукупність перерахованих обставин представляє актуальну проблемну ситуацію, висуває на перший план необхідність соціологічної інтерпретації довіри в підприємстві як об'єкті наукового аналізу.

Дане дослідження актуально в своїй спрямованості на ліквідацію існуючого пробілу в знаннях про довіру в підприємстві в теоретичному і прикладному аспектах і сфокусовано на розкритті потенціалу довірчих відносин і дій в сфері приватного бізнесу в контексті розвитку інтеграційних процесів в українському суспільстві.

Підхід до розкриття особливостей впливу довіри в підприємницькому середовищі на розвиток суспільства заснований на тому, що підприємництво – один з динамічних соціальних інститутів, активно впливає на трансформацію соціальних цінностей в українському соціумі.

Розуміння довіри і його ролі у взаєминах між людьми, в тому числі в рамках підприємницької діяльності, неоднозначно. Варіанти розуміння довіри підприємцями представлені категоріями:

— довіра як можливість покластися на людину; довіру як впевненість в діях, довіру як відповідь на цінності і якості об'єкта довіри;

— довіру як можливість відходу від контролю, негативу або як фактор спокою;

— довіру як підконтрольна віра в дії людини.

Емпіричні дані переконують в існуванні в регіональному соціумі, в першу чергу, особистої і колективної довіри, а в підприємницькому середовищі – пріоритету особистої довіри суспільства до бізнесу.

Підприємці надають довірі більшого значення, і серед співробітників малого і середнього бізнесу найбільш чітко простежується залежність між довірою до колег і міжособистісною довірою. Більш того, малий і середній бізнес – це єдина середа, де існує прямий зв'язок між цими параметрами.

З урахуванням того, що діяльність підприємницьких структур менш інших здатна регулюватися державою в рамках соціальної політики, актуалізується пошук соціальних механізмів саморегуляції процесів інтеграції в суспільстві на інституційній основі підприємництва. Беручи до уваги те, що фактором трансформації світового простору стає інноваційна діяльність, яка здійснюється головним чином у сфері підприємництва, зв'язок соціальної довіри в підприємстві стає вельми актуальним.

Література

1. В Україні планують побудувати 3 нових заводи повного циклу по переробці відходів тваринництва /<https://latifundist.com/novosti/50531-v-ukraine-planiruyut-postroit-3-novyh-zavoda-polnogo-tsikla-po-pererabotke-othodov-zhivotnovodstva>

2. Гужаева Т.А. Социальное доверие в гражданском обществе / Проблемы развития территорий. – 2012. – Вып.6 (62). – С.115-117.

3. Заболотняя, Г.М. Феномен доверия и его социальные функции / Г.М. Заболотняя // Вестник РУДН. – 2003. – № 4–5. – С. 79–85.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

**Орлова В.О., кандидат юридичних наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Розуміння організованої злочинності є навіть менш визначеним, ніж жорстокого, егоїстичного чи економічного злочину. Організований центр відбору, що походить від загальної протиправної поведінки, має характер і ступінь, взаємодію різних злочинців між собою під час кари його тривалої діяльності.

Розширення масштабів злочинної діяльності пов'язана з дедалі більш привабливою кількістю різних дійових осіб. На практиці вони вже є функціонально організованими групами, що спеціалізуються на виробництві різних злочинних та юридичних осіб, наприклад, через які їх відмивають, та доходи від злочину збільшуються. Необхідно забезпечити хорошу координацію, характер діяльності різних суб'єктів, що беруть участь у організованій злочинній діяльності. Враховуючи кількість і характер цих суб'єктів, створюється система управління. Коли кілька людей вчиняють не найпростіший злочин, вони добре розробляють план і можливий вихід із нього, так виробляється організована злочинність.

Є багато прикладів, які стосуються організованої групи, утвореної з метою вчинення злочину. Але коли багато організованих злочинців і багато організованих груп, нерідко використовується термін «організована злочинність», який точно відображає конкретну

ОЦІНКА ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ КОМП'ЮТЕРНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ТА ОБЛІКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	341
Маркова Т.Д., Пчелянська Г.Б.	
ФІНАНСОВО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИ	
Ткачук Г.О.	343
АУДИТОРСЬКЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА МСФЗ	
Ткачук Г.О., Дворнікова А.П.	345
ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВЧИХ АСПЕКТІВ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
Ступницька Т.М., Баранюк Х.О.	347
ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ	
Стасюкова К.В.	349
СОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА	
Тарасова О.В.	351

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

ТРАНСФОРМАЦІЯ КАТЕГОРІЙ ТОВАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	
Ткачук Т.І.	354
ТОВАРНЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК ОСНОВА РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	
Неустров Ю.Г., Павленко Г.М.	356
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	
Работін Ю.А.	358
ОСНОВНІ СКЛАДОВІ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВ	
Згадова Н.С.	360

СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	
Соловей А.О., Ботіка Т.С., Мамроцька О.А.	362
КУЛЬТУРА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕМОКРАТИЧНОГО РОЗВИТКУ	
Соловей А.О., Кананихіна О.М., Ботіка Т.С., Мамроцька О.А.	363
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ ОДЕСЬКОЇ ГУБЕРНСЬКОЇ НАДЗВИЧАЙНОЇ КОМІСІЇ У 1921 РОЦІ	
Шишко О.Г.	364
РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ У РОЗВИТКУ СТИЛЯ НАУКОВОГО МИСЛЕННЯ	
Мамроцька О.А., Мельник Ю.М., Шевченко Г.А.	366
ФАКТОРИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я МОЛОДІ	
Черкаський А.В.	368
СОЦІАЛЬНА ДОВІРА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ	
Черняк Г.А.	369
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ	
Орлова В.О.	371
МОЖЛИВОСТІ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НАУКОВЦЯ ЗАВДЯКИ WIPO PROOF	
Дружкова І.С.	372
ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ ТАБАТА НА ЗАНЯТТЯХ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ГРУП	
Халайджі С.В., Захлевська Т.В., Яготін Р.С.	374
ОБГРУНТУВАННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДИНАМІКИ АЕРОБНОЇ ВИТРИВАЛОСТІ СТУДЕНТОК 17-20 РОКІВ	
Струк Б.І., Сергєєва Т.П., Волкова Т.В.	375
МОТИВАЦІЯ ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ОНАХТ	
Гончарук В.В., Павлова Н.В.	377
АНАЛІЗ РІВНЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТОК МОЛОДШИХ КУРСІВ ОНАХТ	
Лаговська Н.Г., Цапенко Л.М., Павлюк О.В.	378
МОДЕРНІЗАЦІЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ АСКТП ПРОДУКТОВОГО ВІДДІЛЕННЯ БУРЯКОЦУКРОВОГО ЗАВОДУ	
Скаковський Ю.М.	380